

פרשת כי תבוא (תשפ"ב)

ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלקיך (כ"ו, ג')

איתא ברש"י דאשר יהיה בימים ההם מלמד שאין לך אלא כהן שבימך, כמו שהוא, וכן ביאר הספורנו שאף על פי שלא יהיה גדול בחכמה, לא תחדל מלדבר עמו בכבוד. והקשה הרמב"ן על רש"י מה עניינו לכאן והרי לעניין ביכורים מה לי כהן חשוב מה לי כהן שאינו חשוב כיון דמצוה היא. ובהמשך הפסוק פירש רש"י ואמרת אליו שאינך כפוי טובה, ויש להבין מה רצה לפרש בזה, ולמה הוציא הפסוק מידי פשוטו.

ויש ליישב, דהבאת ביכורים היא הודיה להקב"ה על שנתן לנו את ארץ ישראל כמו שכתוב הגדתי היום לה' אלקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע לאבותינו לתת לנו, ואף על פי שאין אנו כל כך ראויים, נתן לנו את הארץ כאשר נשבע לאבותינו, משום זה, על דרך מידה כנגד מידה, כשאדם מביא ביכורים לכהן, צריך להביא אל הכהן אשר יהיה בימים ההם אפילו אם אינו גדול בחכמה ואינו ראוי כל כך, אף על פי כן צריך לתת את הביכורים לכהן אשר יהיה בימים ההם, ועל ידי כך מראה שאינו כפוי טובה כמו שפירש רש"י. (ג.מ.)

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה (כ"ו, א')

והיה, לשון שמחה, כי תבא אל הארץ, ומה תהיה שמחתך, אשר ה' אלקיך, כדאיתא במסכת כתובות (ק"י, ב') כל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוהה, נתן לך נחלה וירשתה וישבת, ראשי תיבות בגימטריה קמ"ב, דהיינו סופי תיבות של אבותינו הקדושים, דאף על פי שאין אנו ראויים לזה, זכות אבות יגן עלינו, וסמיכות ראשי תיבות עם תיבת בה בגימטריה חן חסד דוד, שהקב"ה יעשה עמנו חסד חנם וישלח לנו משיח בן דוד ויגאלנו, אמן כן יהי רצון. (בן לאשרי)